

УДК 37.013.2

DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2022.51.11-14>О. Юр'єв, ТВО нач. лінгв. н.-д. центру Військового ін-ту
yurievksanya@gmail.com

ORCID ID 0000-0003-0619-8663

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

СУТЬ, СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ УПРАВЛІНСЬКОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ

Розглянуто наукові дослідження щодо теорії значення рушійних сил і діяльнісного процесу щодо сутності, структури та змісту управлінської готовності майбутніх офіцерів ЗСУ в сучасних умовах ведення бойових дій у системі військової освіти сьогодення та їхнє практичне значення при формуванні знань, навичок та вмінь з управлінської готовності майбутніх офіцерів. Управлінська готовність майбутніх офіцерів ЗСУ в освітньому процесі управлінської підготовки військових є основою у формуванні високого військового професіоналізму, який має такі складові: систему професійних знань і вмінь з управління військовим підрозділом, навчання та виховання підлеглого особового складу; систему поведінкових якостей; систему морально-психологічних якостей. Теоретично обґрунтовано управлінську готовність майбутніх офіцерів ЗСУ в сучасних умовах ведення бойових дій та її практичне значення для офіцерів при виконанні ними соціально значимих професійних обов'язків. До формування управлінської готовності майбутніх офіцерів ЗСУ в сучасних умовах ведення бойових дій практично обґрунтовано значення створення професійно орієнтованого навчального середовища у вищих військових навчальних закладах (ВВНЗ) та військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти (ВНП ЗВО). Управлінська готовність офіцера ЗСУ припускає наявність у військовослужбовця відповідного стану здоров'я, сформованості і розвиненості необхідних для успішної професійної діяльності фізичних якостей, наявність відповідного рівня фізичної культури особистості. Це очевидно, оскільки будь-яка професійна діяльність військовослужбовця передбачає, що той чи інший рівень застосування людиною фізичних сил, фізичної енергії пов'язаний з витратою не тільки психічної, а й фізичної енергії в процесі виконання своїх професійно значимих обов'язків як у мирний час, так і під час ведення бойових дій. Майбутній офіцер ЗСУ для формування управлінської готовності в процесі навчання у ВВНЗ та ВНП ЗВО повинен оволодіти загальнотеоретичними основами дисциплін, необхідних для їхньої управлінської підготовки, науково-методичними та організаційно-педагогічними вміннями.

Ключові слова: управлінська готовність офіцера ЗСУ, умови ведення бойових дій, управлінська підготовка у вищих військових навчальних закладах та військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти.

Постановка проблеми. Одним із головних завдань військової освіти сьогодення є формування управлінської готовності офіцерів ЗСУ до військово-професійної діяльності в бойових умовах. Надважливі, у контексті управлінської готовності офіцерів ЗСУ до виконання професійних завдань в бойових умовах, відтворення, розвитку і передачі новим поколінням військовослужбовців досягнень науки, техніки і культури, формування світоглядних принципів на основі гуманізму і патріотизму, виховання соціальної зрілості і цивільної активності, почуття причетності до долі народу і держави. Опанування і можливість практичного застосування та використання сучасної військової техніки є важливою складовою для управління військовим підрозділом в умовах сучасного бою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових праць, присвячених проблемам військового управління, показує, що управлінська діяльність стосується міждисциплінарних наукових проблем: філософський аспект (обґрунтовуються методологічні основи поняттєво-категорійного апарату, критерії, принципи і структура управлінської діяльності (А. Ващенко, А. Галімов, О. Діденко, К. Платонов, В. Рижиков та ін.); культурологічний аспект військового управління розкривають К. Горячева, С. Бурий, О. Колісник, О. Прохоров, В. Рижиков, та ін.; військовий аспект (з'ясування сутності управління військами, унормування військової термінології у сфері керівництва (С. Бурий, Т. Мацевко, О. Прохоров, В. Рижиков, та ін.) Модель розвитку військової освіти та управлінської готовності офіцера ЗСУ ґрунтовно викладено в працях М. Нецадима, О. Прохорова, А. Кучерявого, О. Маслія, Р. Торчевського та багатьох інших.

Мета статті полягає в проведенні науково-практичного аналізу розвитку, становлення і практичного значення управлінської готовності майбутніх офіцерів ЗСУ до виконання свого професійного обов'язку в бойових умовах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сутність готовності особистості до діяльності визначається вимогами до діяльності (її видів), до психологічних

процесів, стану, досвіду і особливостей особистості. Готовність до професійної діяльності має властивості загальної готовності людини до діяльності, але їй притаманна специфіка, яка вимагає її спеціального розгляду. Професія офіцера ЗСУ специфічна як за змістом, так і за предметом діяльності, тому вимагає від військовослужбовця, окрім знань і спеціальних особистісних якостей, особливої структури професіоналізму.

Готовність до діяльності безпосередньо пов'язана із самою діяльністю, тому вивчати проблему готовності до професійної діяльності неможливо без вивчення самої діяльності та її специфіки. Із професійної точки зору військова діяльність відрізняється від усіх інших видів трудової діяльності задачами, способами та умовами досягнення цілі. Вона має свої психологічні закономірності, певну внутрішню структуру, мотиви, способи, через які на її перебіг впливають ряд факторів: військово-професійні, бойова підготовка особового складу, військово-технічні і психологічні, робота з особовим складом. Аналіз психолого-педагогічних досліджень [1–5], спрямованих на вивчення процесу формування професійної готовності, свідчить про те, що готовність до діяльності – це складне цілісне утворення, яке проявляється як потенційна якість особистості; особливий психічний стан особистості, наявність у неї зразка (моделі) щодо структури відповідної дії та спрямованості свідомості на її виконання; цілеспрямоване вираження особистості, що охоплює установку, погляди і переконання, систему відносин, мотивацію емоційно-вольові та розумові якості, професійну компетентність та навички і вміння її практичного втілення.

Існує багато тлумачень поняття "готовність", оскільки воно багатоспектральне і складне. Професійна готовність реалізується у сферах матеріальної та духовної праці, системі соціальних норм, але вона не зводиться тільки до сукупності матеріальних і духовних цінностей, що створені суспільством; професійна готовність – це специфічний спосіб людської діяльності, якісна характеристика розвитку людини, її духовного світу, ступінь

універсальності, з яким вона взаємодіє з навколишнім світом і самим собою [6].

Можна погодитися з дослідниками П. Друкером, М. Месконом, М. Альбертом, Ф. Хедоурі, В. Павленком, що управління – це: особливий вид діяльності, який перетворює організований натовп на ефективну цілеспрямовану та продуктивну групу; вміння досягати поставленої мети, використовуючи працю, інтелект, мотиви поведінки інших людей; функція, вид діяльності з керівництва людьми в найрізноманітніших організаціях; процес планування, організації, мотивації і контролю, необхідний для того, щоб сформулювати та досягти цілей організації.

Однією з невідмінних умов ефективності професійної діяльності є **професійна готовність** фахівця, під якою розуміють той чи інший ступінь відповідності змісту і стану його психіки та фізичного здоров'я, якостей вимогам виконуваної діяльності. Відомий радянський психолог К. Платонов зазначав, що професійна готовність фахівця – це суб'єктивний стан особистості, яка вважає себе здатною і підготовленою до виконання відповідної професійної діяльності та прагне її виконувати [6].

Професійна готовність фахівця є складним, багаторівневим, різноплановим системним психічним утворенням, насамперед особистісним утворенням людини. Управління як соціальне явище і як сфера людської практики зародилося разом із цивілізацією, складно і тривало розвивалося в процесі її еволюції. Підтвердженням зазначеного є те, що теорія управління як самостійна наукова дисципліна оформилася лише на початку XX ст. Водночас, аналізуючи зміст процесу управління як виконання офіцером конкретних управлінських функцій, науковці (О. Діденко, А. Галімов, В. Довгань) намагаються з'ясувати, наскільки український термін "управління" і відповідно процес, який відображається за його допомогою, відповідає англійському терміну "менеджмент", наразі дуже популярний в Україні. Вони доходять висновку, що в узагальненому розумінні ці два терміни справді тотожні. Коли ж аналізувати їх більш глибоко, не слід забувати про дві суттєві відмінності. По-перше, коли американці кажуть "management", вони завжди мають на увазі особу менеджера – суб'єкта управління в будь-якій організації. По-друге, коли говорять "менеджер", мають на увазі професіонального керівника, який пройшов спеціальну підготовку й усвідомлює, що він є представником окремої професії, а не просто інженером, економістом, педагогом, командиром, який здійснює управлінську діяльність [7, с. 36].

Проводячи глибокий аналіз в галузі військового управління науковці (І. Бахов, В. Рижиков, О. Колісник) доходять висновку, що військовий менеджер – полководець – безперечний лідер для підлеглих. Можливий лише один офіційний лідер у військовій групі, отже, неформальний лідер як поняття відсутнє у військовому управлінні, оскільки з появою такого неформального лідера командир не матиме відповідних абсолютних повноважень. При виконанні доручень, пов'язаних із ризиком втрати власного життя, накази командира не підлягають будь-якого розгляду, аналізу та вимагають неухильного виконання. Важливим елементом формування такої єдності є командування єдиного лідера у військовій групі психологічної сумісності [5].

Управлінська компетентність як основа професійної діяльності майбутнього офіцера, характеризується особливостями усвідомлення поведінки і діяльності військовослужбовців у військовій організації та є частковою сферою культури службової діяльності, культури професійної управлінської діяльності [1; 8]. В особистісному плані

управління визначається певними особливостями, якими і стилем діяльності керівника, що безпосередньо впливають на організацію співробітництва працівників у досягненні загальної мети організації [1].

Як повідомив начальник Генерального штабу ЗСУ генерал-лейтенант С. Корнійчук: "Сучасна підготовка у ЗСУ має забезпечувати зміни в ментальності військово-службовців, розвиток аналітичного, критичного та системного мислення, навичок в ухваленні ефективних управлінських рішень, готовності до впровадження нових підходів у службовій діяльності. Лише так зможемо остаточно позбутися давно застарілої радянської спадщини. Один із практичних шляхів досягнення цієї мети – запровадження L-курсів для офіцерів. Це курси професійної військової освіти різних рівнів, від L-1 для військовослужбовців командного тактичного до L-4 для вищого керівного складу стратегічного рівня".

L-курси запроваджені для підготовки військових фахівців тактичного, оперативного і стратегічного рівня у межах трансформації військової освіти в Україні. Програми курсів за змістом і спрямованістю цілком відповідають вимогам до підготовки офіцерських кадрів у системі військової освіти країн-членів НАТО. Курси професійної військової освіти започатковані 2019 року і продемонстрували високу ефективність. Надалі це уможливить створення єдиної уніфікованої системи підготовки персоналу ЗС, – переконаний С. Корнійчук [9].

Дослідник В. Рижиков [4; 10] акцентує увагу на управлінській готовності офіцера ЗСУ, яка як **управлінський компонент професійної готовності військовослужбовця** висвітлює сформованість у майбутніх офіцерів таких умінь:

а) прогнозувати, програмувати, планувати, організовувати та контролювати різні види робіт, зокрема: навчально-виховну діяльність у підлеглому військовому підрозділі, навчально-виховний процес у різних родах військ; керувати собою, що розуміється як самовладання людиною, яке виявляється в критичних ситуаціях;

б) професійна гнучкість, що характеризується вмінням запобігати конфліктам і знаходити оптимальні шляхи їх вирішення;

в) виявляти лідерські якості, що визначаються готовністю до співпраці з фахівцями із суміжних сфер, володіти навичками організаційно-управлінської діяльності; аналізувати діяльність підлеглих щодо навчально-виховного процесу у військовому підрозділі та ухвалювати необхідні рішення, відповідати за них [4; 10].

Сьогодні управлінська готовність офіцерів ЗСУ визначається як сегмент професійної компетентності майбутніх військових фахівців і розглядається як глобальний фундамент внутрішніх ресурсів офіцера, що застосовується для ефективного навчання та керівництва підлеглими й особовим складом згідно з основними арсеналом складників його діяльності (принципи, цілі, технології тощо) [1, с. 24]. Початкові етапи формування і становлення концептуальних основ і подальшого розвитку управлінської компетентності почали активно розроблятися у Великобританії й до кінця XX ст. сформувалися два фундаментальні різновиди компетентнісного підходу: 1) особистісно-орієнтований (інтелектуальний контекст, заснований на побудові психологічної характеристики особистості); 2) функціонально-аналітичний (регламентує аналіз посадових обов'язків, коли діяльність працівника заснована на встановлених посадових обов'язках). За наявних відмінностей обидва аспекти опираються на загальні характеристики управлінської компетентності, суть яких, на думку науковців, зводиться до таких положень [11, с. 103]: концентрація уваги на

виконавчій діяльності та її результатах, а не на природних даних, інтелекті або здобутій освіті майбутніх фахівців; прагнення визначати й розвивати поняття управлінської компетентності, зважаючи на широкий емпіричний аналіз реальної поведінки.

Центральною ланкою професійної діяльності офіцера ЗСУ є управлінська готовність, яка передбачає високий рівень управлінської компетентності, що безпосередньо пов'язана з реальним контекстом майбутньої діяльності. Цілком очевидно, що управлінська готовність майбутніх офіцерів ЗСУ в сучасних умовах ведення бойових дій виступає як процес формування у нього достатнього для професійної діяльності рівня попередньої готовності його психіки, стійких, статичних компонентів його професійної управлінської підготовленості як командира військового підрозділу. Як бачимо, професійна готовність майбутніх офіцерів ЗСУ припускає наявність у нього відповідного рівня професійної компетентності, професійної майстерності, а також здатності саморегуляції, самонастрою на відповідну діяльність, вміння мобілізувати свій професійний (духовний, особистісний і фізичний) потенціал на вирішення поставлених завдань у відповідних бойових умовах.

Функція управління – це обособлений вид управлінської праці органу управління, який приводить до досягнення окремої (проміжної) мети на шляху до загальної і кінцевої мети. У функціях, їхнього взаємозв'язку і сукупності проявляється зміст, технологія і динаміка всього процесу управління. Управління військами при веденні бойових дій являє собою засновану на законах збройної боротьби та принципах воєнного мистецтва цілеспрямовану діяльність командира, штабу з підтримки високої бойової готовності підлеглих підрозділів, підготовки їхніх бойових дій та спрямування зусиль на успішне виконання бойового завдання шляхом ефективного використання наявних сил і засобів [8].

Розглянемо два приклади розподілу військових керівників на трьох рівнях управління: перший приклад для корпусу.

Приклад 1. Розподіл військових керівників у корпусі:

1) командири рот, їхні заступники, командири взводів будуть входити до складу військових керівників нижчого (першого) рівня з управління;

2) командири бригад, полків (окремих батальйонів), батальйонів, а також їхні заступники, у тому числі, військові керівники бригад, полків (окремих батальйонів) і батальйонів будуть входити до складу військових керівників середнього (другого) рівня управління;

3) до складу військовослужбовців зараховуються командир корпусу та його заступники, у тому числі, військовий командир корпусу.

Лідерство у військовому середовищі – це здатність командира (керівника) впливати на окремих солдат або групи військовослужбовців з метою їх підпорядкування (спрямування) їхніх зусиль на виконання завдань, що стоять перед елементом (військовою частиною).

Воєначальник, який організовує службу або діяльність, характеризується групою винятково за принципом єдності командування за авторитарним типом керівництва. Авторитарний лідер бере на себе ризик самовирішення і програмує всі дії його підлеглих. У самодержавного лідера бажання командувати, беззастережне виконання його наказів завжди на першому місці. Він використовує надзвичайні методи в обставинах, які обов'язково вимагають їх. Авторитарний стиль керівництва, властивий військовій службі, вимагає певної ролі лідера, тип людини – владний, рішучий, вимогливий [3].

Управлінська готовність офіцера ЗСУ – це складне системне професійно-особистісне утворення, що характеризується сукупністю взаємопов'язаних якостей особистості та відображається в здатності використовувати теоретичні знання, уміння, навички, необхідні для продуктивної управлінської діяльності військового командира в екстремальних умовах військової служби, щодо професійної управлінської підготовки майбутнього офіцера до вирішення завдань дидактичного, виховного, розвивального та інших напрямів.

Отже, управлінська готовність майбутнього офіцера ЗСУ підготовки забезпечується сформованістю сукупності компонентів (мотиваційно-ціннісний; професійно-педагогічний; професійно-особистісний; управлінський; соціокультурологічний; самовдосконалення) та відповідних їм показників, що в сукупності відображає і готовність офіцерів до навчально-виховної діяльності серед підлеглих, і сформованість їхньої готовності до управлінської діяльності на посаді військових командирів.

Висновки. У межах проведеного дослідження поняття "управлінська готовність майбутніх офіцерів ЗСУ" доцільно визначити як особливу інтегральну якість суб'єкта, наділеного функціями управління, який поєднує істотний інструментарій ефективного здійснення управлінської діяльності, представлений мотиваційно-ціннісними, світоглядними, комунікативними складниками (знаннями, вміннями та здібностями тощо), вираженими в термінах спостережуваної поведінки.

Управлінська підготовка в професії майбутніх офіцерів виконує одночасно перетворювальну та управлінську функції. Зміст формування управлінської готовності майбутніх офіцерів ЗСУ в сучасних умовах ведення бойових дій у процесі навчання у ВНЗ може розглядатися як єдність знань, навичок та вмінь, досвіду творчої управлінської діяльності військового командира та емоційно-ціннісних відношень у військовій дійсності. Взаємодія цих складових не протирічить їхній лінійності.

До суті структури та змісту управлінської готовності майбутніх офіцерів ЗСУ в сучасних умовах ведення бойових дій в освітньому процесі ВВНЗ необхідно вважати створення професійно орієнтованого навчального середовища, обґрунтування змісту управлінської діяльності офіцера, де враховано цілі, завдання, принципи та специфіку сформованої управлінської готовності майбутнього офіцера ЗСУ, забезпечення міжпредметних зв'язків між навчальними дисциплінами, які створюють сприятливі організаційні та педагогічні умови для цілеспрямованого розвитку управлінської готовності майбутніх офіцерів ЗСУ.

Майбутній офіцер ЗСУ в процесі навчання у ВВНЗ повинен оволодіти загальнотеоретичними основами дисциплін, які необхідні для їхньої управлінської підготовки, науково-методичних та організаційно-педагогічних умінь.

Список використаних джерел

1. Бурий С. Формування управлінської культури майбутнього офіцера у процесі практичної підготовки як педагогічна проблема // Наук. вісн. Миколаїв. нац. ун-ту імені В.О. Сухомлинського. Педагогічні науки, 2016. Вип. 1. С. 21–25.
2. Рижигов В. Методика використання "мозкового штурму" на семінарських заняттях в професійній підготовці у вищих військових навчальних закладах (ВВНЗ) // Молодь і ринок, 2018. трав. С. 68–79.
3. Ващенко А.М. Формування професійної мобільності майбутніх офіцерів у процесі навчання у вищих військових навчальних закладах: кілька чинників з багатьох // Наука і освіта, 2005. № 1-2. С. 54–62.
4. Прохоров О.А. Експериментальна перевірка педагогічних умов та технологій готовності майбутніх офіцерів до професійної діяльності на засадах педагогічного менеджменту // 36. наук. пр. Військ. ін-ту Київ. нац. ун-ту імені Тараса Шевченка, 2010. Вип. 27. С. 322–332.

5. Начальник Генерального штабу ЗСУ генерал-лейтенант Сергій Корнійчук: Збройні Сили підвищують вимоги до підготовки офіцерів // АрміяInform, 2021. URL: <https://armyinform.com.ua/2021/06/16/nachalnyk-generalnogo-shtabu-zsu-general-lejtenant-sergij-kornijchuk-zbrojni-syly-pidvyshhuyut-vymogy-do-pidgotovky-oficeriv/> (дата звернення: 16.07.2021).
6. Платонов К.К. Вопросы психологии труда. Москва, 1962. 220 с.
7. Горячева К.С., Рижиков В.С. Методика впровадження дидактичних та рольових ігор в освітній процес військової освіти як практика прийняття рішень в умовах обстановки наближеної до бойової // Молодь і ринок, 2018. Дрогобицький держ. пед. ун-т імені Івана Франка, 2018. № 8. С. 32–38.
8. Діденко О.В., Галімов А., Довгань В. Педагогічні засади формування управлінської культури майбутніх офіцерів-прикордонників у процесі фахової підготовки // 36. наук. пр. нац. акад. Держ. прикордонної служби України. Педагогічні науки, 2017. № 4(11). С. 179–191.
9. Bakhov I., Ryzhykov V., Kolisnyk O. Leadership Abilities of a Military Manager, Professionalism of a Commander as the Guarantee of the Practice of Effective Activity of a Military Organization // Internat. J. of Engineering & Technology, 2018. Vol. 7, № 4.38. P. 45.
10. Мацевко Т. Психологічні особливості розвитку управлінської компетентності майбутніх магістрів військового профілю : дис. ... канд. психол. наук: 19.00.09. Київ, 2007. 225 с.
11. Рижиков В.С. Теорія і практика конструювання цільових моделей (професіограм) та процесу професійної підготовки майбутніх юристів : монографія. Херсон : ТОВ „Айлант“, 2010. 280 с.

References

1. Burij, S. (2016). Formation of the command and control culture of the future officer in the process of practical training as a pedagogical problem. *Scientific Bulletin of Mykolaiv National University named after V.O. Sukhomlynskyi. Series "Pedagogical Sciences"*, 1, 21-25. [in Ukrainian].
2. Ryzhykov, V.S. (2018). Methodology of using "brainstorming" at seminars in vocational training in higher military educational institutions. *Youth and Market*, 5 (160), 68-79. [in Ukrainian].
3. Vashchenko, A.M. (2005). The formation of professional mobility of future officers in the process of training in higher military educational

institutions: a few factors out of many. *Science and education*, 1-2, 54-62. [in Ukrainian].

4. Proxorov, O.A. (2010). Experimental testing of pedagogical conditions and the technology of future officers' professional readiness on the principles of pedagogical management. *Collection of scientific works of the Military Institute of Kyiv National Taras Shevchenko University*, 322-332. [in Ukrainian].

5. Chief of the General Staff of the Armed Forces of Ukraine, Lieutenant General Serhij Kornijchuk: The Armed Forces are increasing the requirements for officer training. (2021). *ArmyInform*. <https://armyinform.com.ua/2021/06/16/nachalnyk-generalnogo-shtabu-zsu-general-lejtenant-sergij-kornijchuk-zbrojni-syly-pidvyshhuyut-vymogy-do-pidgotovky-oficeriv/> [in Ukrainian].

6. Platonov, K.K. (1962) Issues in the Psychology of Work. Moscow, 220. [in Russian].

7. Goryacheva, K.S. & Ryzhikov, V.S. (2018, August). The method of introducing didactic and role-playing games into the educational process of military education as a practice of decision-making in conditions close to combat. *Youth and Market. Drohobych, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University*, 8 (163), 32-38. [in Ukrainian].

8. Didenko, O.V., Halimov, A., & Dovhan V. (2017). Pedagogical principles of forming the management culture of future border guards in the process of professional training. *Collection of scientific works of the National Academy of the State Border Service of Ukraine. Series "Pedagogical Sciences"*, 4 (11), 179-191. [in Ukrainian].

9. Bakhov, I., Ryzhykov V., & Kolisnyk O. (2018). Leadership abilities of a Military Manager, Professionalism of a Commander as the Guarantee of the Practice of Effective Activity of a Military Organization. *International Journal of Engineering and Technology*, 7, 45–49. [in English].

10. Macevko, T. (2007). Psychological features of the development of managerial competence of future masters of the military profile. (Candidate's thesis). *National Defence Academy of Ukraine*. Kyiv [in Ukrainian].

11. Ryzhykov, V. S. (2010). The theory and practice of constructing target models (professiograms) and the process of training future lawyers. Kherson, 280. [in Ukrainian].

Надійшла до редколегії 24.06.22

O. Yuriev, Acting Chief of the Linguistic R&D Department R&D Centre of the Military Institute
yuriyevsanya@gmail.com
ORCID ID 0000-0003-0619-8663
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

NATURE, STRUCTURE AND CONCEPT OF COMAND AND CONTROL READINESS OF THE FUTURE OFFICERS OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE IN THE MODERN WARFARE

In the article are discussed scientific research on the theory of significance of combat forces and the activity process in terms of nature, structure and concept of command and control readiness of future officers of the Armed Forces of Ukraine in modern warfare in the system of military education today and their practical importance in the formation of knowledge, skills and competencies of command and control readiness of future officers. The command and control readiness of future officers of the Armed Forces of Ukraine in the educational process of command and control training of the military form the basis for the formation of a high military professionalism, which has the following components: system of professional knowledge and skills in military unit management, training and education of the subordinate personnel; system of behavioural skills; system of moral and psychological skills. This research article theoretically defines the command and control readiness of future officers of the Armed Forces of Ukraine in the modern conditions of warfare and its practical importance for the officers when they perform socially important professional duties. To formulate command and control readiness of future officers of the Armed Forces of Ukraine in the modern warfare, the scientific article practically defines the importance of creating a professionally-oriented educational environment at military educational institutions and military facilities. The importance of creating a professionally oriented educational environment in higher military educational institutions and military training units of higher education institutions. Command and control readiness of an officer of the Armed Forces of Ukraine implies the presence of the appropriate level of physical health, formation and development of physical qualities necessary for successful professional activity, the presence of the appropriate level of physical culture of the person. This is obvious, because any professional activity of military service personnel requires that a particular level of application of physical strength by the person, physical energy is associated with the expenditure of not only mental but also physical energy in the process of fulfilling their professionally significant duties both in peacetime and in warfare. The future officer of the Armed Forces of Ukraine for the formation of command and control readiness in the process of training in higher military educational institutions and military educational units of higher education institutions must be trained in the general theoretical foundations of the disciplines, the main goal of the program is to provide the students with the knowledge and skills necessary for their command and control training, scientific, methodological, organizational and pedagogical skills.

Keywords: command and control readiness of an officer of the Ukrainian Armed Forces, conditions of warfare, command and control training in high military educational institutions and military educational units of institutes of higher education.